

18

Hedendaagse werken

Maurizio Nannucci / *Everything Might Be Different* (1988 - 2024) / Keizer Kareltrap

Maurizio Nannucci (Florence, 1939), een gevestigde waarde in de internationale kunstwereld, speelt met de letterlijke vorm van woorden en de invloed van die vorm op communicatie. Hij verkent de complexe relatie tussen woord en beeld, taal en kleur, licht en ruimte. Zijn eerste neonwerken dateren reeds van 1967. Ze doen een oproep aan het publiek om op een actieve manier betekenislagen toe te voegen aan het kunstwerk binnen de context waarin het wordt tentoongesteld. Speciaal voor het Kasteel van Gaasbeek werd een versie van het kunstwerk gemaakt in groene neon. Geïnstalleerd in de Keizer Kareltrap, de oudst bewaarde plek van dit kasteel, doet het nadenken over zijn geschiedenis en herinnert het ons eraan dat deze plek er een is van voortdurende transformatie.

10

Kati Heck / *Ins Büro* (2015) & *BDC-Mentor mit Bierchen* (2012) / Egmondtrap

Kati Heck (Düsseldorf, 1979) combineert in haar werken een heel scala aan stijlen die met elkaar versmelten tot 'collageachtige' doeken waarin ze ook niet-traditionele, alledaagse voorwerpen verwerkt. De focus van haar (zelf)portretten ligt vooral op hun imaginaire kracht. 'BDC' verwijst dan weer naar 'Babydetectivencub'; een fictieve praatgroep die Heck oprichtte om de figuren die ze bewondert samen te brengen. In de context van Gaasbeek kunnen we deze club zien als een haast absurde versie van een salon van gelijkgezinden, een plek waar fictie en realiteit door elkaar lopen.

Courtesy Tim Van Laere Gallery, Antwerp-Rome

21

Rosa Barba / *The Hidden Conference* (2010-2015) / Keizer Karelzaal

Rosa Barba (Agrigento, 1972) onderzoekt de relatie tussen historisch verslag, persoonlijke anekdotes en filmische representatie. Ze ensceneert interventies in de reële ruimte en creëert plekken van herinnering die zowel geruststellen als een onstabiele werkelijkheid representeren. *The Hidden Conference* is een driedelige installatie van 35mm films waarin ze het verhaal vertelt van kunstwerken die worden bewaard in museumdepots, ver weg van het publiek. De beelden werden opgenomen in de archieven van de Capitoolijnse Musea in Rome, de Neue Nationalgalerie in Berlijn en Tate in Londen. Zo worden de kunstwerken - ondanks hun verborgen bestaan - hoofdrolspelers in dromerige filmische vertellingen die zich rustig voor het oog van de camera ontplooiën en het midden houden tussen fictie en documentaire. *Met speciale dank aan Ben Borthwick, Franck Bordese, Joachim Jäger, Andrea Lissoni, Cloe Piccoli, Alethea Rockwell, wijlen Achim Borchardt-Hume and Merten Houfek, 24Frame Kinoprojection.*

V.U. Isabel Lowyck, Kasteel van Gaasbeek, Kasteelstraat 40, 1750 Lennik

Adviseur hedendaagse kunst / Ann Geeraerts
Auteur brieffragmenten / Leen Huet
Campagnebeeld / Jim Van Raemdonck, Soon
Filmcurator / Wouter Hessels
Licht / Chris Pype
Muziekcurator / Jeroen D'hoë
Realisatie scenografie / Potteau & Etoile mecanique
Scenograaf / Niek Kortekaas, Origin

Rebelse echo's Hedendaagse reflecties

Het Kasteel van Gaasbeek is een plek van schoonheid, verbeelding en verbinding. De sculptuur *Je vous offre une maison* van Philip Aguirre y Otegui verwelkomt elke bezoeker in de binnentuin met open armen. Ze verbeeldt daarmee zowel de gastvrijheid van het heden als die van het verleden, toen ballingen als Giuseppe Arconati Visconti en zijn echtgenote Costanza Trotti in 1821 hun toevlucht zochten in dit kasteel. Ook Alfred Dreyfus vond hier een rustig onderkomen na zijn ballingschap.

Dit seizoen nodigen we in het Kasteel van Gaasbeek acht hedendaagse kunstenaars uit om hun werk te integreren in en rond het kasteel, als uitbreiding op de vaste collectie. Creatie, dialoog met de omgeving, bescheidenheid en materialiteit staan hierbij centraal. Elk werk raakt aan enkele kernwaarden van de missie van het Kasteel van Gaasbeek: heden en verleden, realiteit en verbeelding, cultuur en natuur, actie en vertraging en last but not least de vrouwelijke blik.

Kasteel
van Gaasbeek

20

Sophie Whettnall / *Midnight Sun* (2022) & *Ghost Trees* (op 5, 6 en 7 juli) / Kamer van Carletto & grasvlakte voor het kasteel

Sophie Whettnall (Brussel, 1973) onderzoekt door middel van performance, installaties, video en tekeningen de relatie tussen het lichaam en de omgeving. Ze vindt haar inspiratie in het bijzonder in de landschapsschilderkunst. De video *Midnight Sun* brengt het landschap letterlijk naar binnen. Zich ontdubbelen en spiegelen verweven de beelden zich met de patronen van de muurschilderingen in deze 'vervloekte' kamer, waar Carlo Arconati Visconti in 1839 overleed. Begin juli voert Whettnall de performance *Ghost Trees* uit op de grasvlakte voor het kasteel, waarbij ze schaduwen van bomen op het grasveld 'schildert'. Bomen die misschien ooit op dit plein hadden kunnen staan en die nu een langzaam verdwijnende echo nalaten uit dat imaginaire verleden.

01

15

Philip Aguirre y Otegui / *Je vous offre une maison* (2018) & *Klein kabinet* (2024) / Binnentuin & Archiefzaal

Philip Aguirre y Otegui (Schoten, 1961) is vooral bekend om zijn sculpturen, installaties en monumentale werken in de openbare ruimte. Zijn werk is steeds uitgesproken maatschappelijk geëngageerd, met een bijzondere focus op de positie van het individu binnen de migratie- en vluchtelingenproblematiek. Naast het beeld in de binnentuin vind je die thematiek ook terug in zijn *Klein kabinet* in de Archiefzaal. Hier maakt hij met tekeningen en kleine sculpturen een heel eigen universum dat denkprocessen verbeeldt die verwijzen naar reizen, sensualiteit en architectuur. Hij experimenteert met vorm en textuur in een heel eigen stijl die zowel klassiek als actueel aandoet en vormt zo een tijdloos archief.

14

Nadia Naveau / *Pillar* (2019) & *Knickerbocker Glory* (2019) / Gipsenzaal & Louis XIV-kamer

Nadia Naveau (Brugge, 1975) is beeldhouwer. Ze boetseert voornamelijk met klei en vult nadien aan met diverse materialen. In haar 'driedimensionale collages' vloeit iconografie uit het verleden naadloos samen met hedendaagse vormtaal. Ze werkt ook regelmatig met gips, geïnspireerd door het tijdelijke karakter van het materiaal zoals het werd toegepast in de negentiende-eeuwse 'Salons des sculptures' in Parijs. Haar *Pillar* gaat op tussen de nooit eerder getoonde architectuurfragmenten in de Gipsenzaal, als was het ook een frivole voorstudie voor dit kasteel.

We Document Art

24

Gülsün Karamustafa / *Double Action Series for Oriental Fantasies* (1999-2000) / Studiolo Giammartino

Gülsün Karamustafa (Ankara, 1946) is een beeldend kunstenaar en filmmaker. Sinds de jaren 1970 vermengt ze persoonlijke en historische verhalen in haar werk dat op een uitgesproken manier thema's als seksualiteit, gender, migratie en etniciteit onderzoekt. In dit werk bestudeert ze vanuit een hedendaags perspectief het beeld van de oriëntaalse vrouw als object van de westerse patriarchale blik. Een kritische noot in deze kamer gewijd aan Giammartino Arconati Visconti, die als welgestelde jongeman in de negentiende eeuw - historische periode van mondiale kolonisatie - enkele verre reizen maakte.

Arter Collection, Istanbul, courtesy Gülsün Karamustafa and BüroSarigedik, © Gülsün Karamustafa

25

Kendell Geers / *Wonderland 8683* (2024) / Appartement Markiezin

Kendell Geers (Johannesburg, 1968) is een veelzijdige kunstenaar, die met zijn objecten, videokunst, installaties en performances de grote verhalen van macht, kunst en geloof consequent in vraag stelt op een confronterende en rauwe manier. Tegelijkertijd wil hij ons waarschuwen voor de lethargie die kan optreden wanneer we te vaak worden geconfronteerd met versturende beelden en situaties. Hij roept ons op ons waardeoordeel in vraag te stellen. Zijn nieuwe werk *Wonderland 8683* dwingt ons tot zelfreflectie en doet nadenken over de betekenis van waarheid en leugen. Binnen deze zelfgecreëerde droomburcht van markiezin Marie Arconati Visconti een wel erg toepasselijke vraag ...

Courtesy the Artist

Hedendaagse kunstwerken / collectie Kasteel van Gaasbeek

Cindy Wright / *Scarlet Fever* (2020) / Kunstkabinet

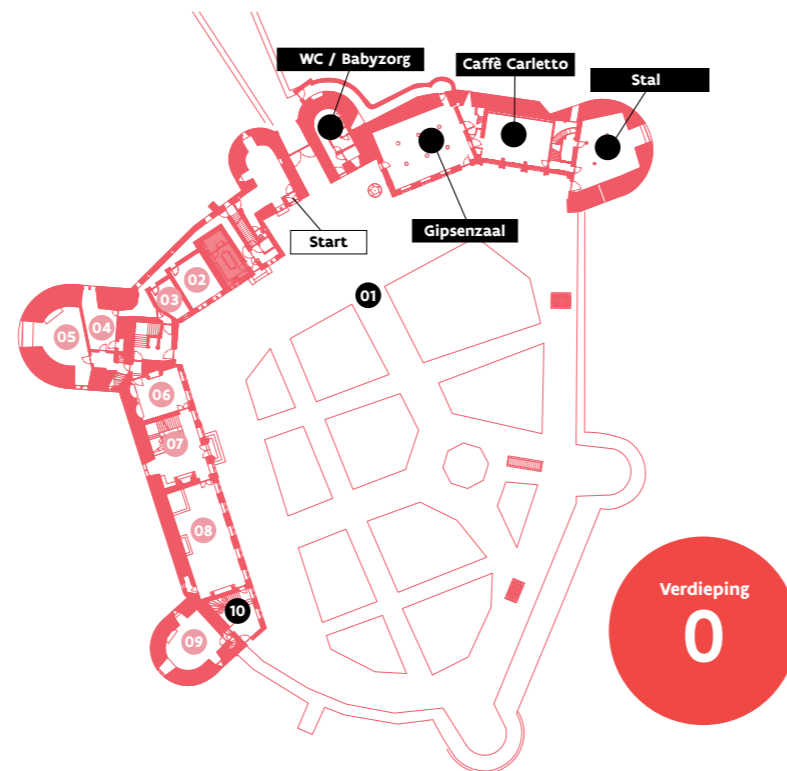
Erwin Olaf / *Serie Exquisite Corpses* (2012) / Egmondkamer, Egmondtrap, Blauwe kamer

François de Coninck / *Le fil prodigue* (2018) / Marie Arconati Viscontikamer

Jan De Vliegheer / *Hofburg 1 en 3* (2011) / Salon Giuseppe en Costanza

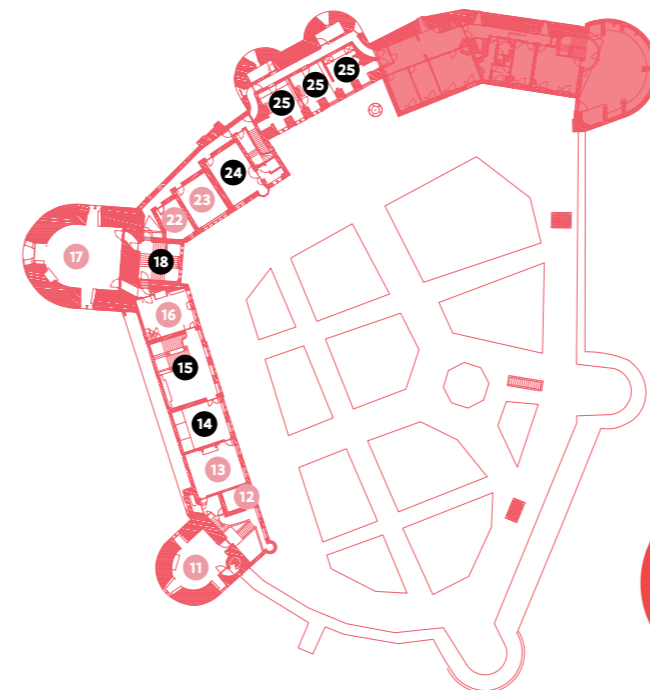
Plattegrond

1. Binnentuin	13. Gotische kamer
2. Marie Arconati Viscontikamer	14. Louis XIV-kamer
3. Charle-Albertkamer	15. Archiefzaal
4. Kunstkabinet	16. Bibliotheek
5. Keuken	17. Ridderzaal
6. Eetkamer	18. Keizer Kareltrap
7. Zaal van de wacht	19. Schattenzolder
8. Galerijzaal	20. Kamer van Carletto
9. Egmondkamer	21. Keizer Karelzaal
10. Egmondtrap	22. Studio Paul Arconati
11. Blauwe kamer	23. Salon Giuseppe en Costanza
12. Albastkabinet	24. Studiolo Giammartino
	25. Appartement Markiezin

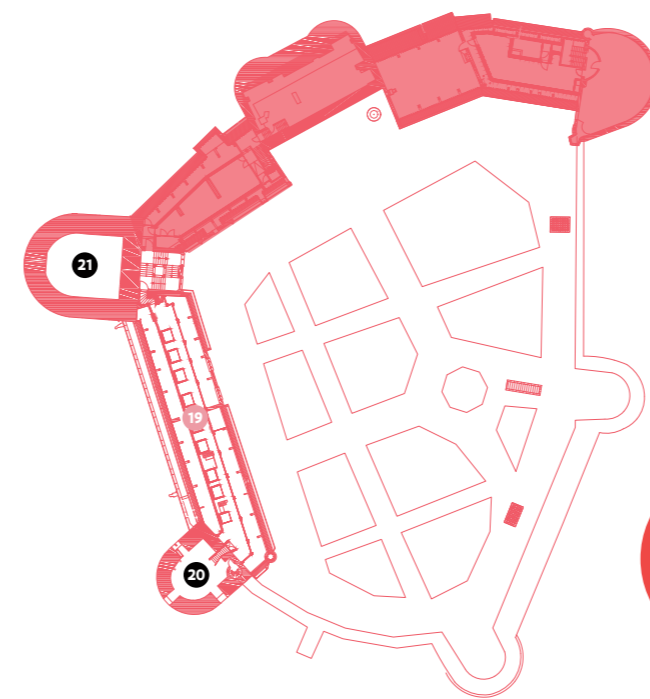
Verdieping

0

Verdieping

1

Verdieping

2/3

Muziek

Muziekcurator en componist Jeroen D'hoë liet zich voor de klankscenografie inspireren door het interieur van het kasteel en de diversiteit van de ruimtes, die elk een uniek aspect van de veelzijdige persoonlijkheid van markiezin Marie Arconati Visconti belichten. Geboeid door haar zoektocht naar persoonlijk geluk in Gaasbeek, ver van de Parijse drukte, koos hij voor muzikale stijlen die vandaag de dag resoneren en in dialoog gaan met de vele kunstwerken, wandtapijten, en historische documenten uit de kasteelarchieven. Het muzikale parcours dient niet enkel als klankdecor, maar ontplooit zich tot een op zich staand personage dat de emoties en het rebelse karakter van de markiezin verbeeldt.

Luister mee ...

Filmfragmenten

Marie Peyrat was geboren en getogen in Parijs. Twee korte documentaires uit 1900 en 1912 kaderen voor de bezoeker het Parijs zoals Marie het moet hebben gekend. Als politiek geëngageerde salonhoudster maakte ze de doorbraak van de filmkunst mee, die vooral in Frankrijk hoogtij vierde. In 1899 realiseerde de Franse filmmagiër Georges Méliès het drama *L'Affaire Dreyfus*. Hierin nam hij, net als Peyrat, de verdediging op van de onterecht veroordeelde Joodse kapitein Albert Dreyfus.

Il Gattopardo (1963) van Luchino Visconti is een flamboyant fresco over het risorgimento, de ondergang van de adel en de opgang van de burgerij. De filmfragmenten werden met zorg geselecteerd door Wouter Hessels, romanist, filmhistoricus (RITCS & INSAS) en filmcurator van het Kasteel van Gaasbeek.

L'Affaire Dreyfus (1899) / Georges Méliès / Marie Arconati Viscontikamer

Vues de Paris (1900) / Étienne-Jules Marey / Marie Arconati Viscontikamer

Paris à vol d'oiseau (1912) / Collection Lobster Films, Paris / Marie Arconati Viscontikamer

Il Gattopardo (1963) / Luchino Visconti / Pathé Films, Paris / Salon Giuseppe en Costanza